

ЕПІТЕТ ЯК МАРКЕР СЕМАНТИКО-СТИЛІСТИЧНОЇ МОДИФІКАЦІЇ ДЕТЕРМІНОВАНОЇ ЛЕКСЕМИ

EPITHET AS A MARKER OF SEMANTIC-STYLISTIC MODIFICATION OF A DETERMINED LEXEM

Куньч З.Й.,

orcid.org/0000-0002-8924-7274

кандидат філологічних наук, доцент,

завідувачка катедри української мови

Національного університету «Львівська політехніка»

Статтю присвячено аналізу семантико-стилістичних модифікацій термінної лексики поза межами наукового стилю на прикладі епітета. Добір фактологічного матеріалу для філологічного аналізу здійснено в Загальному регіонально анотованому корпусі української мови GRAC, де створено підкорпус *media_all_20-21_all-macroreg*. З нього вибрано 1757 цитат з лексемою *вірус*, в яких ця лексема поєднується з узгодженими означеннями. Проведено семантико-стилістичний аналіз вибраних цитат, що дає змогу покласифікувати матеріали дослідження з урахуванням рівнів детермінування (функційний, лексико-семантичний і семантико-стилістичний). Для кожного рівня проаналізовано семантичні видозміни, спричинені використанням термінів у сполученні з епітетами. На основі семантико-стилістичного аналізу з'ясовано можливості досягнення стилістичного ефекту завдяки вживанню епітетів у поєднанні з детермінованою лексемою. З'ясовано, що найбільш численною групою лексем у функції епітета є якісні прикметники, які зазвичай містять семи 'новизна', 'небезпечність', 'поширеність', 'підступність' тощо: *агресивний, безжальний, жадливий, клятий, лютий, найстрашніший, небезпечний, новий, підступний, руйнівний, складний, смертельний, смертоносний, справжній, страшний, сумнозвісний, таємничий, шкідливий*. Сполучення лексеми *вірус* із відносними прикметниками (*політичний вірус, російський вірус, тоталітарний вірус* тощо) відображають певні авторські інтенції, оскільки в такому разі спостерігаємо поширення семантики детермінованої лексеми на нові тематичні поля. На семантико-стилістичному рівні детермінування спостерігаємо поєднання в одній фразі художніх засобів (тропів), найчастотнішими в нашій вибірці є поєднання епітета з персоніфікацією. Отож детермінована лексема в публіцистичному дискурсі не лише служить для позначення певного наукового поняття, але й у сполученні з узгодженим означенням, яке зазвичай виконує стилістичну роль епітета, завдяки долученню нових семантичних нашарувань та підсиленню потрібних автором сприяє створенню певного стилістичного ефекту, посиленню художньої виразності, насиченню тексту експресією.

Ключові слова: термін, детермінування, функційна детермінація, лексико-семантична детермінація, семантико-стилістична детермінація, епітет.

The article is devoted to analyzing semantic-stylistic modifications of term vocabulary outside the scientific style using the example of an epithet. Factual material was selected for philological analysis in the General Regionally Annotated Corpus of the Ukrainian Language GRAC, where the subcorpus *media_all_20-21_all-macroreg* was created. From it, 1757 quotes with the lexeme *virus* were selected, and this lexeme is combined with agreed definitions. A semantic-stylistic analysis of the chosen quotes was conducted, which allows classifying the research materials, taking into account the levels of determination (functional, lexical-semantic, and semantic-stylistic). Semantic modifications caused by using terms in combination with epithets were analyzed for each level. Based on semantic-stylistic analysis, the possibilities of achieving a stylistic effect through the use of epithets in combination with a determinate lexeme were clarified. It was found that the most numerous group of lexemes in the epithet function are qualitative adjectives, which usually contain the seven 'novelty,' 'danger,' 'prevalence,' 'insidiousness,' etc.: *aggressive, ruthless, terrible, cursed, fierce, the most terrible, dangerous, new, insidious, destructive, complex, deadly, accurately, scary, notorious, mysterious, harmful*. The combinations of the lexeme *virus* with relative adjectives (*political virus, Russian virus, totalitarian virus*, etc.) reflect particular authorial intentions since, in this case, we observe the spread of the semantics of the determinate lexeme to new thematic fields. At the semantic-stylistic level of determination, we observe a combination of artistic means (tropes) in one phrase; the most frequent in our sample is the combination of an epithet with personification. Thus, a determined lexeme in journalistic discourse not only serves to denote the corresponding scientific concept but also in combination with a coordinated definition, which usually performs the stylistic role of an epithet by adding new semantic layers and strengthening those necessary for the author; it contributes to the creation of a particular stylistic effect, enhancing artistic expressiveness, saturating the text with expression.

Key words: term, determination, functional determination, lexical-semantic determination, semantic-stylistic determination, epithet.

Постановка проблеми. Нинішній мовний простір характеризується активним стильовим взаємопроникненням. Ті критерії, які зазвичай застосовували для характеристики одних стилів, стають невід'ємною рисою інших функційних

стилів літературної мови. Відтак і термін, який відображав специфіку наукового стилю, почав дедалі активніше проникати в художній, публіцистичний чи навіть розмовно-побутовий стиль. Очевидно, така стильова інтеграція пов'язана

з інтелектуалізацією нинішньої мовної дійсності, адже сучасний високоосвічений автор оперує в повсякденні звичними для себе лексемами, має певні мовні вподобання й орієнтується на таких самих освічених мовців. Отож вивчення семантико-стилістичних модифікацій термінної лексики поза межами наукового стилю стає досить актуальним і цікавим завданням мовознавчої науки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблему детермінування порушено в низці сучасних філологічних досліджень. Загальні принципи аналізу детермінованої лексики виявляємо в роботах В. Карпової [1], Є. Карпіловської [2], Н. Клименко [3], Г. Наконечної [4] та інших мовознавців. Констатовано, що інтелектуалізація сучасного суспільства, ерудованість мовців у різних сферах людського знання сприяють тому, що «термінна лексика стає невід'ємним складником інших стилів, зокрема й публіцистичного» [5, с. 207]. Досліджено можливості детермінованих лексем як джерела поповнення лексичної системи української загальнолітературної мови [6], їхню здатність гармонійно поєднуватися в художньому дискурсі з тематично відмінними лексемами [7], ставати засобами інтелектуалізації сучасного українського мовного простору [8]. У низці наукових праць проаналізовано семантико-стилістичні особливості детермінованих лексем у прозових творах окремих українських авторів, як-от: Романа Іваничука [9; 10], Ліни Костенко [11; 12], Богдана Лепкого [13], Оксани Забужко [14] тощо. Проте досі не долучено до аналізу проблеми семантичних і стилістичних видозмін терміна поза науковим стилем на прикладі епітета.

Отож **метою** цієї розвідки є дослідити семантико-стилістичні модифікації термінної лексики в текстах публіцистичного стилю на прикладі епітета. Для досягнення цієї мети плануємо реалізувати такі **завдання**: 1) вибрати за допомогою корпусних технологій цитати, в яких поєднано узгоджені означення з медичним терміном *вірус*; 2) покласифікувати словосполучення відповідно до рівня детермінування; 3) виявити семантичні видозміни, спричинені використанням термінів у сполученні з епітетами в публіцистичному стилі; 4) проаналізувати можливості досягнення стилістичного ефекту завдяки вживанню епітетів у поєднанні з детермінованою лексемою.

Пошук фактологічного матеріалу для філологічного аналізу семантико-стилістичних модифікацій детермінованих лексем здійснюємо в Загальному регіонально анотованому корпусі української мови (GRAC, www.uacorpus.org).

Високочастотними в публіцистичних текстах означеного періоду (2020–2021 рр.) є медичні детермінації. Тому залучаємо до аналізу епітети до детермінованої лексеми *вірус*. У GRAC v.17a створено підкорпус *media_all_20-21_all-macroreg*, з якого вибрано 1757 цитат з лексемою *вірус*, в яких ця лексема поєднується з узгодженими означеннями. Проведено семантико-стилістичний аналіз вибраних цитат, що дає змогу покласифікувати вибрані словосполучення з урахуванням рівнів детермінування (функційний, лексико-семантичний і семантико-стилістичний). Методика дослідження передбачає також застосування статистичного аналізу, який дає змогу простежити залежність семантико-стилістичних процесів від позамовних чинників. Це, на нашу думку, особливо яскраво виявляє себе завдяки тому, що до опрацювання взято мову засобів масової інформації, яка гостро реагує на актуальні проблеми суспільного життя.

Виклад основного матеріалу. Епітети можна вважати демонстрацією відмінних від наукового мовлення прикладів лексичної сполучуваності детермінованих лексем. Маємо на увазі використання в атрибутивній функції лексеми, яка тематично не поєднується з означуванням словом-терміном, але завдяки семантичній модифікації набуває такої здатності, при цьому передає значний заряд експресії за задумом автора. Обсяг нашої вибірки підтверджує, що узгоджені означення-епітети часто супроводжують у публіцистичному дискурсі детерміновані лексеми медичної сфери. При цьому термін *вірус* має здатність зазнавати семантичних трансформацій поза межами наукового стилю [16].

Беручи за основу усталену в науковій літературі класифікацію детермінованих лексем відповідно до ступеня втрати ознак терміна [15, с. 20–21], окреслимо три рівні детермінування лексеми *вірус* – функційний, лексико-семантичний та семантико-стилістичний.

Найбільший відсоток (близько 78 %) словосполук у вибраному матеріалі становлять випадки вживання лексеми *вірус* як детермінації **функційного рівня**, тобто її вжито в термінному (прямому) значенні, але поза межами свого термінологічного поля [15, с. 18]. Така частотність виразно демонструє бажання авторів до точного відтворення мовної реальності, засвідчує мовні особливості сучасного освіченого суспільства, яке вільно оперує науковими термінами у своєму повсякденному спілкуванні. На функційному рівні детермінування лексема *вірус* зазвичай поєднується з відносними прикметниками та

дієприкметниками у функції узгодженого означення. У вибраному матеріалі такі приклади становлять 89 %. Це прикметники, які вказують на походження вірусу (*американський, британський, китайський, російський, уханський*), його природу (*інфекційний, інактивований, комп'ютерний, модифікований, мутований, пандемічний, респіраторний, респіраторно-синцитіальний*), статус (*виявлений, знайдений, ослаблений, підтверджений, хвороботворний*) тощо. У цих контекстах ми не спостерігаємо зміни семантики детермінованої лексеми чи особливого стилістичного навантаження, відтак не можемо вести мову про їхнє використання у функції епітета. Певний стилістичний ефект у таких цитатах може досягатися завдяки художнім засобам, засвідченим у широкому контексті, як, до прикладу, в такій цитаті: «Тому найближчим часом волонтери планують *підняти нову інформаційну хвилю* і знову просять соціально відповідальний бізнес *підставити плече тим, хто день за днем воює з невідомим вірусом*» (Інтернет-газета «День», 2020)¹. Спостерігаємо метафоризацію терміна *хвиля* (*інформаційна хвиля* як значний обсяг інформації, що, наче хвиля, напливає на людей), персоніфікацію лексеми *бізнес* у поєднанні з фразеологізмом *підставити плече*, а також лексеми *вірус*, з яким *воює бізнес*, відтак означення *невідомий* також набуває певної експресії, оскільки у свідомості читача може виникати асоціативний зв'язок із загадковим ворогом-воїном.

У 12 % вибраних цитат, в яких лексема *вірус* позиціонується як детермінація функційного рівня, виявлено її поєднання з якісними прикметниками, які при цьому послідовно набувають здатності до стилістичного маркування та перетворюються на епітети. Приміром, у цитаті «Лабораторії четвертого рівня можуть працювати з *надзвичайно небезпечними вірусами* на кшталт чуми, холери чи «сибірки»» (Інтернет-газета «День», 2020) підсилення прикметника *небезпечний* прислівником *надзвичайно*, не змінюючи семантики означуваної лексеми, спричинює експресивне навантаження на неї і створює відповідний стилістичний ефект.

Найбільш численною групою лексем у функції епітета виявляються якісні прикметники. Поєднуючись із детермінованою лексемою *вірус*, якісні прикметники-епітети зазвичай містять семи 'новизна', 'небезпечність', 'поширеність', 'підступність' тощо. У вибраному матеріалі виявляємо, зокрема, такі прикметники-епітети лексеми *вірус*: *агресивний, безжальний, жахливий,*

клятий, лютий, найстрашніший, небезпечний, новий, підступний, руйнівний, складний, смертельний, смертоносний, справжній, сраний, старий, стійкий, страшний, сумнозвучний, таємничий, шкідливий тощо. Найчастотніше трапляються епітети *новий* (загалом у вибірці 707 випадків уживання), *смертельний* (139 випадків), *небезпечний* (115 випадків). Проте трапляється чимало прикладів використання оригінальних прикметників-епітетів, приміром *підступний, кепський, мікроскопічний, клятий, руйнівний*, які особливо виразно насичують фразу стилістичним ефектом, дають змогу передати авторські емоції: «Важко уявити, як саме буде поводитись *підступний вірус* в Україні» (Інтернет-газета «День», 2020); «Україна із занепокоєнням дивиться на Італію, два дні тому повністю паралізована, адже там на сьогодні найбільша кількість постраждалих від *кепського вірусу*, а ще – там живе пів мільйона українців» (Інтернет-газета «День», 2020); «люди не готові змиритися з думкою про власну беззахисність перед якимось *мікроскопічним вірусом*» (Інтернет-газета «День», 2020); «При цьому комуністична китайська влада досі не дозволяє експертам з іншої держави з'ясувати, як саме з'явився *клятий вірус*» (Інтернет-газета «Високий замок», 2021); «Він вважає, що *руйнівний вірус* Petya не завдав би шкоди, якщо б виконувалися бодай два з цих базових правил» (Інтернет-журнал «Український тиждень», 2021).

Близько 16 % у вибраному матеріалі становлять випадки вживання лексеми *вірус* як **лексико-семантичної детермінації**, відтак вона втрачає «свою дефінітивність частково» [12, с. 78]. Переходячи з медичної терміносистеми в інше тематичне поле, зазвичай у суспільно-політичному контексті, ця детермінація модифікує (поширює) свою семантику, і це відображено в загальномовних словниках. Проте якраз розуміння термінового значення слова дає змогу читачеві збагнути глибоку думку автора. У публіцистичних статтях, які порушують актуальні проблеми суспільно-політичного життя, завдяки використанню цього медичного терміна на лексико-семантичному рівні детермінування авторам вдається образно візуалізувати хвороби сучасного суспільства. Узгоджені означення, застосовувані в цих контекстах, – це зазвичай відносні прикметники. Поєднуючись із медичним терміном *вірус* у новому контекстному оточенні, вони зазнають відповідних семантичних модифікацій та сприяють досягненню певних стилістичних завдань. Приміром, словосполучення *політичний вірус, російський вірус, тоталітарний вірус* тощо відображають авторські інтенції,

¹ Тут і далі в дужках вказуємо назву видання та рік публікації.

оскільки відносні прикметники, які поєднуються з лексемою *вірус*, демонструють розширення її семантики на нові тематичні поля. Так, *політичний вірус* – це негативний, хвороботворний вплив певних політичних поглядів, який здатен дуже швидко поширюватися й охоплювати значні маси людей: «Екзистенційний французький геній Альбер Камю зумів так красномовно і пророчно метафорично поєднати медичний кошмар, який створює сучасну чуму, з токсичністю та небезпечкою для суспільства, яку приносить, якщо його не зупинити, смертельний *політичний вірус нетерпимості, авторитаризму та тоталітаризму*, незалежно від того, до фашистського або комуністичного типу він належить» (Журнал «НВ», 2020); «*Політичний вірус* послаблює волю, туманить мозок страхами і кар’єрними сподіваннями і, що особливо небезпечно, заражає душу холуйством, а часом виявляється і в марення про прекрасне радянське минуле» (Журнал «НВ», 2020). *Тоталітарний вірус* – це всеохопна підпорядкованість диктатурі, хворобливе несприйняття демократії: «з’являється гостра потреба перебити співрозмовника, обірвати на півслові, заткнути йому рота, а в крайніх випадках, як-от у заражених *тоталітарним вірусом* СРСР або Німеччини 30-х років XX століття, – ізолювати й знищити інакодумців» (Інтернет-журнал «Український тиждень», 2021).

Саме завдяки накладанню у фразі двох тематичних полів (медичного і суспільно-політичного) термін *вірус* зазнає семантичних модифікацій, і цим автори досягають бажаного стилістичного ефекту. Вибраний матеріал засвідчує також низку прикладів, де для підсилення враження застосовано яскраві епітети – якісні прикметники, і саме це створює неперевершений художній ефект: «Бо нинішні процеси в царині культури і гуманітаристики загалом піддаються атаці стількох різновидів *згубних вірусів*, а не одного результату» (Інтернет-газета «День», 2020) – сполучення детермінації *вірус*, яку застосовано щодо культурно-гуманітарної сфери, з епітетом *згубний* дає змогу авторові підсилити фразу семами ‘швидке розповсюдження’, ‘легкість набуття’, ‘пагубність впливу’, ‘частотність сприйняття’, а також надати словосполучі експресивного навантаження. Подібні процеси спостерігаємо також у таких цитатах: ««Пам’ятаймо, що *найстрашніший вірус* – це вірус ненависті», – сказав Зеленський» (Онлайн-ЗМІ «Zaxid.net», 2020); «Паніка – *найстрашніший вірус*» (Журнал НВ, 2020).

На семантико-стилістичному рівні детермінвання лексема *вірус*, зазнаючи певних семан-

тичних видозмін, стає складником художнього засобу (тропа, стилістичної фігури) [5, с. 211]. Детерміновані лексеми цього типу становлять найбільший інтерес і «вимагають особливо уважного ставлення до себе» [1, с. 49]. Найчастотнішими в нашій вибірці є поєднання епітета з персоніфікацією: «*Мікроскопічний вірус*, який ми навіть не можемо побачити неозброєним оком, *зупинив економіку* та *змусив країну закрити кордони*» [Інтернет-газета «День», 2020] – у наведеній цитаті спостерігаємо вживання лексеми *вірус* у функції персоніфікації (*вірус зупинив економіку і змусив закрити кордони*), завдяки якій *вірус* набуває людських властивостей; цю детермінацію підсилено епітетом *мікроскопічний*, який ще більше насичує фразу художньою образністю та впливає на емоції читачів. Такий механізм художньої образності влучно описує Т. Бабич: «слово нейтралізує своє пряме номінативне значення та набуває нового, контекстуального, що містить експресивно-емоційне забарвлення та неочікувані смислові нашарування» [17, с. 12–13]. Наведемо ще кілька прикладів: «Однак *проклятий вірус* не скасував політичне життя в Україні» (Інтернет-газета «День», 2020); «*Сумнозвісний вірус* завадив їхній зустрічі з «Карпатами» у Львові» (Інтернет-газета «Україна молода», 2020); «Президент Франції Еммануель Макрон днями дуже правильно висловився, що все людство зараз на війні. Але ворог наш – це не інший народ, а невідомий і *дуже підступний вірус*» (Журнал «НВ», 2020).

Майстерними застосуваннями детермінованих лексем у публіцистичному стилі є сплітання в одній фразі кількох стилістичних прийомів, як у таких цитатах: «Це все більше буде спрямовано на диверсію проти країни і людей, які держава і чиновники *кинули наодинці зі страшним вірусом*» (Онлайн-ЗМІ «Українська правда», 2020); «*Сумнозвісний вірус* з короною *сплутав* організаторам української хокейної ліги *всі карти*» (Інтернет-газета «Україна молода», 2020). Спостерігаємо, як епітет (*страшний вірус, сумнозвісний вірус*) вплітається в персоніфікований контекст, який підсилено фразеологізацією (*кидати наодинці з вірусом, вірус сплутав усі карти*), завдяки чому досягнуто виразного іронічного ефекту.

Висновки. Підбиваючи підсумки аналізу семантико-стилістичних модифікацій детермінованих лексем поза межами наукового стилю на прикладі епітета, наголосимо, що найбільш численною групою лексем у функції епітета є якісні прикметники, які зазвичай містять семи ‘новизна’, ‘небезпечність’, ‘поширеність’, ‘підступність’

тощо: *агресивний, безжальний, жахливий, клятий, лютий, найстрашніший, небезпечний, новий, підступний, руйнівний, складний, смертельний, смертоносний, справжній, страшний, сумнозвісний, таємничий, шкідливий*. Сполучення лексеми *вірус* із відносними прикметниками (*політичний вірус, російський вірус, тоталітарний вірус* тощо) відображають певні авторські інтенції, поширюючи семантику детермінації на нові тематичні поля. На семантико-стилістичному рівні детермінування в одній фразі поєднуються різні художні

засоби (тропи), найчастотнішими в нашій вибірці є поєднання епітета з персоніфікацією.

Отож констатуємо, що детермінована лексема в публіцистичному дискурсі не лише служить для позначення відповідного наукового поняття, але й у сполученні з узгодженим означенням, яке зазвичай виконує стилістичну роль епітета, завдяки долученню нових семантичних нашарувань та підсиленню потрібних авторові сприяє створенню певного стилістичного ефекту, посиленню художньої виразності, насиченню тексту експресією.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Карпова В. Термін і художнє слово. Київ : Наукова думка, 1967. 132 с.
2. Карпіловська Є. А. Термін у сучасній мовотворчості. *Українська термінологія і сучасність: збірник наукових праць*. Київ : Інститут української мови НАНУ, 2013. Вип. IX. С. 185–192.
3. Клименко Н. Ф. Термінування і детермінування в процесах інтелектуалізації сучасної української мови. *Studia Linguistica*. 2009. Випуск 3. С. 100–107.
4. Наконечна Г. В. Термінологізація і детермінологізація: ступінь опрацювання й вектори розвитку. *Теорія терміна: конкретизація лексико-семантичних парадигм* / Куньч З. Й. та ін. Львів, 2018. С. 11–37.
5. Куньч З. Й. Стилістична роль детермінованої лексики в публіцистичному стилі (на матеріалі статті Ліни Костенко «Гуманітарна аура нації, або Дефект головного дзеркала». *Alfred Nobel University Journal of Philology*, 2024. № 1 (27). С. 206–219. DOI: 10.32342/2523-4463-2024-1-27-14
6. Вус М. І. Детермінологізація як джерело поповнення української загальнолітературної мови (на матеріалі біологічної термінології). *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія*. 2015. № 18. Том 1. С. 12–15.
7. Куньч З. Й. Співіснування детермінологізмів різних тематичних груп в художньому дискурсі. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*. 2021. Том 32 (71). № 1. Ч. 1. С. 44–49.
8. Куньч З. Й. Детермінування як чинник інтелектуалізації українського мовного простору. *Український смисл: збірник наукових праць*. 2024. Вип. 1. С. 86–94. DOI: 10.15421/462409
9. Дубинець О. Військова лексика в романі Р. Іваничука «Мальви». *Вісник Харківського НУ ім. В. Каразіна. Серія: Філологія*. 2015. Вип. 73. С. 169–172.
10. Городиловська Г. Медичні терміни як складова ідіостилу Романа Іваничука. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія «Проблеми української термінології». 2016. № 842. С. 115–119.
11. Яценко Н. Військова лексика в історичних романах Ліни Костенко. *Дивослово*. 2000. № 3 (517). С. 30–32.
12. Термінологічна актуалізація української мовної дійсності: монографія / І. Д. Фаріон та ін. Львів : Галицька Видавнича Спілка, 2020. 232 с.
13. Куньч З. Й. Стилістичні можливості детермінологізмів в історичній повісті Богдана Лепкого «Мотря». *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*. 2022. Том 33 (72). № 4. Ч. 1. С. 23–28. DOI: 10.32838/2710-4656/2022.4.1/05
14. Kharchuk L., Kunch Z., Hnatyuk M. Research of Medical Terms-substantives in O. Zabuzhko's Artistic Works on the Basis of the Text Corpus. *CEUR Workshop Proceedings*. 2023. Vol. 3396. P. 359–372.
15. Теорія терміна: конкретизація лексико-семантичних парадигм: монографія / З. Й. Куньч та ін. Львів : Галицька видавнича спілка, 2018. 180 с.
16. Albota S., Kunch Z., Kharchuk L., Hnatyuk M. Corpus Research of Semantic Transformations of Deterministic Lexicon Using the Example of the Lexeme Virus. *Computer Linguistics Workshop on 8th International Conference on Computational Linguistics and Intelligent Systems*. 2024. Nr 3722.
17. Бабич Т. В. Семантичні перетворення слів у поетичному тексті : автореф. дис. ... канд. філол. Наук : 10.02.01. Дніпропетровський національний університет ім. О. Гончара. Дніпропетровськ, 2010. 18 с.